

Księga Rodzaju

Rozdział 17

1. A gdy już było Abramowi dziewięćdziesiąt lat i dziewięć lat, ukazał się Pan Abramowi, i rzekł do niego: Jam jest Bóg Wszechmogący; chodź przed obliczem mojem, a bądź doskonały. 2. A uczynię przymierze moje, między mną i między tobą, i rozmnożę cię bardzo obficie. 3. Tedy upadł Abram na oblicze swoje, i rzekł do niego Bóg, mówiąc: 4. Jam jest, oto stanowią przymierze moje z tobą, i będziesz ojcem wielu narodów. 5. I nie będzie zwane dalej imię twoje Abram; ale będzie imię twoje Abraham; albowiem ojcem wielu narodów postanowiłem cię. 6. A rozmnożę cię bardzo, i rozkrzewię cię w narody, i królowie z ciebie wyjdą. 7. I utwierdzę przymierze moje między mną, i między tobą, i między nasieniem twojem po tobie, w narodziech ich umową wieczną; żebym ci był Bogiem i nasieniu twemu po tobie. 8. Dam też tobie, i nasieniu twemu po tobie ziemię, w której teraz jesteś gościem; całą ziemię Chananejską w osiadłość wieczną, i będę Bogiem ich. 9. Nad to rzekł Bóg Abrahamowi: Ty też przymierza mego przestrzegać będziesz, ty i nasienie twoje po tobie, w narodziech swoich. 10. A toć jest przymierze moje, które zachowywać będziecie, między mną, i między wami, i między nasieniem twojem po tobie, aby był obrzezany między wami każdy mężczyzna. 11. Obrzeźcie tedy ciało nieobrzezki waszej; a to będzie znakiem przymierza między mną, i między wami. 12. Syn ośmiu dni, będzie obrzezany między wami każdy mężczyzna w narodziech waszych, tak doma narodzony jako i kupiony za pieniądze, od jakiegokolwiek cudzoziemca, któryby nie był z nasienia twego. 13. Koniecznie obrzezany będzie, urodzony w domu twoim, i kupiony za pieniądze twoje; a będzie przymierze moje na ciele waszem, na przymierze wieczne. 14. A nie obrzezany mężczyzna, którego by nie było obrzezane ciało nieobrzezki jego, będzie wytracona dusza ona z ludu swego; albowiem zgwałcił przymierze moje. 15. Potem rzekł Bóg do Abrahama: Sarai, żony twojej, nie będziesz zwał imienia jej Saraj, ale Sara będzie imię jej. 16. I będę jej błogosławił, a dam ci z niej syna; będę jej błogosławił, i będzie rozmnożona w narody, a królowie narodów z niej wyjdą. 17. Tedy Abraham padł na oblicze swoje, i roześmiał się, a mówił w sercu swem: Zaż człowiekowi stuletniemu urodzi się syn? i azaż Sara w dziewięćdziesięciu latach porodzi? 18. I rzekł Abraham do Boga: O by tylko Ismael żył przed obliczem twojem! 19. I rzekł Bóg: Zaiste, Sara, żona twoja, urodzi tobie syna, i nazowiesz imię jego Izaak; i utwierdzę przymierze moje z nim, umową wieczną, i z nasieniem jego po nim. 20. O Ismaela też wysłuchałem cię: oto, błogosławiłem mu, i rozrodzę go, i rozmnożę go bardzo wielce. Dwanaście książąt spłodzi, i rozkrzewię go w naród wielki. 21. Ale przymierze moje utwierdzę z Izaakiem, którego tobie urodzi Sara, o tym czasie w roku drugim. 22. A przestawszy mówić z nim, odszedł Bóg od Abrahama. 23. Tedy wziął Abraham Ismaela, syna swego, i wszystkie urodzone w domu swym, i wszystkie kupione za pieniądze, każdego mężczyznę, z mężów domu Abrahamowego, i obrzezał ciało nieobrzezki ich, onegoż to dnia, jako mówił z nim Bóg. 24. A Abrahamowi było dziewięćdziesiąt lat i dziewięć, gdy obrzezane było ciało

nieobrzezski jego. **25.** A Ismaelowi synowi jego było trzynaście lat, gdy obrzezane było ciało nieobrzezski jego. **26.** Tegoż dnia obrzezany jest Abraham, i Ismael, syn jego. **27.** I wszyscy mężowie domu jego, urodzeni w domu, i kupieni za pieniądze od cudzoziemców, obrzezani są z nim.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.